

مقایسه اثر پیش تیمار سدیم نیترو پروساید و آرژینین بر برخی پاسخهای فیزیولوژیکی گیاه گوجه فرنگی (*Lycopersicum esculentum*) تحت تنش کم آبی

فاطمه نصیبی^{۱*}، خسرو منوچهری کلانتری^۱ و محمد مهدی یعقوبی^۲

^۱ کرمان، دانشگاه شهید باهنر، دانشکده علوم، گروه زیست‌شناسی

^۲ کرمان، مرکز بین‌المللی علوم، تکنولوژی پیشرفته و علوم محیطی

تاریخ دریافت: ۸۹/۶/۲ تاریخ پذیرش: ۸۸/۳/۲۶

چکیده

کم آبی یکی از فاکتورهای مهم محیطی است که رشد و نمو گیاهان را تحت تأثیر قرار داده و تولید گیاهان را محدود می‌کند. نیتریک اکسید یک رادیکال گازی نسبتاً پایدار است که توسط آنزیم نیتریک اکسید سنتراز از L-آرژینین تولید می‌شود. تولید NO در غلظتهاي پايان با ممانعت از توليد راديكالهای فعال اکسيژن مانع خسارات آنها می‌گردد. در اين بررسی اثر پیش تیمار SNP و Arg بر تخفیف تنش خشکی در گیاه گوجه فرنگی مطالعه و مقایسه گردید. نتایج نشان داد که تنش کم آبی باعث افزایش مقدار MDA، پراکسید هیدروژن و گروههای کربونیل به عنوان شاخص تنش اکسیداتیو می‌گردد. همچنین مقدار ترکیبات فلزی، پرولین، امینواسیدهای آزاد و قندهای محلول در گیاهان تحت تنش افزایش معنی داری داشت. پیش تیمار Arg و SNP باعث کاهش معنی دار مقدار MDA و H_2O_2 گردید. پیش تیمار SNP همچنین مقدار گروههای کربونیل پروتئینها را نیز کاهش داد اما Arg تأثیر معنی داری براین پارامتر نداشت. پیش تیمار گیاهان با SNP باعث افزایش فنلها گردید اما بر مقدار پرولین و اسیدهای آمینه آزاد اثر معنی داری نداشت. از طرف دیگر پیش تیمار Arg بر مقدار فنلها اثر معنی داری نداشت اما مقدار پرولین و اسیدهای آمینه آزاد را افزایش داد. همچیک ار پیش تیمارهای آرژینین و SNP اثر معنی داری بر رنگیزه های فتوستزی و قندهای محلول نداشتند. با استفاده از بازدارنده های هر یک از پیش تیمارها به نظر می‌رسد که اثر پیش تیمار SNP مربوط به رهاسازی NO باشد ولی در مورد آرژینین مسیرهای دیگر متابولیسم آرژینین مثل سنتز پلی آمینها و پرولین بر مسیر سنتز نیتریک اکسید ارجحیت دارد.

واژه های کلیدی: تنش کم آبی، سدیم نیتروپروساید، آرژینین، *Lycopersicum esculentum*. اکسیداسیون پروتئین، پرولین، قندهای محلول، فنلها

* نویسنده مسئول، تلفن: ۰۳۴۱-۳۲۲۲۰۳۲، پست الکترونیکی: nasibi2002@yahoo.com

مقدمه

حفظ آب، کلروپلاست و نگهداری هموستازی یونها کمک می‌کند (۵ و ۲۳). یکی از اثرات تنش کم آبی ممانعت از فتوستزی و تغییر در محتوی کلروفیل و خسارت به دستگاه فتوستزی است. این تنش همچنین فعالیت فتوشیمیایی را باز داشته و فعالیت آنزیمهای چرخه کالوین را کاهش می‌دهد (۳۴). یکی از تغییرات بیوشیمیایی که در گیاه تحت

کم آبی یکی از فاکتورهای مهم محیطی است که رشد و نمو گیاهان را تحت تأثیر قرار داده و تولید گیاهان را محدود می‌کند. گیاهان با تغییر در متابولیسم سلولی و القاء مکانیسمهای دفاعی به این تنش پاسخ داده یا با آن سازگاری می‌یابند (۵). سازگاری با کم آبی نتیجه یک سری واکنشهای بیوشیمیایی و فیزیولوژیکی است که به

است که آنزیم NOS گیاهی از آنزیم NOS جانوری متفاوت بوده و با وجودی که به بازدارنده های NOS جانوری پاسخ می دهد اما از نظر توالی پروتئینی شباهتی با آنزیم جانوری ندارد (۱۶). فعالیت آنزیم NOS در ریشه و گره های گیاه *Lupinus albus* مشاهده شده و گزارش شده است که این فعالیت با به کاربردن ماده LNAM که بازدارنده آنزیم NOS در جانوران است، بازداشتہ می شود (۹). دو مکانیسم احتمالی برای نقش NO مقابله با تنشها پیشنهاد شده است: اولاً نیتریک اکسید ممکن است با روپوش مستقیم گونه های فعال اکسیژن مثل رادیکال سوپر اکسید، به عنوان یک آنتی اکسیدان عمل کرده و با تولید رادیکال پروکسی نیتریت که سمیت بسیار کمتری نسبت به رادیکالهای پراکسید دارد صدمه وارد به سلولها را کاهش دهد. ثانیاً نیتریک اکسید می تواند به عنوان یک مولکول عالمتی عمل کند و باعث تغییر در بیان برخی رنگهای دفاعی شود (۲۶). با وجود آن برخی از محققان معتقدند که NO یک عامل ایجاد تنش است (۲۸)، برخی دیگر نقشهای حفاظتی آن را در برابر تنشها گزارش کرده اند (۴ و ۲۰). نقش نیتریک اکسید در کاهش تنش سوری در گیاه آرابیدوپسیس (۵۲)، در افزایش مقاومت گیاهک گندم به تنش خشکی (۴۶) و در کاهش تنش کادمیوم در گیاه برنج (۲۰) و آفتابگردان (۲۷) گزارش شده است. البته نقش حفاظتی NO به غلظت NO، بافت و سن گیاه و نوع تنش بستگی دارد. گزارش شده است که تولید NO در غلظتها پایین به سرعت باعث از بین رفت رادیکالهای پراکسید می شود و با ممانعت از تولید رادیکالهای فعال اکسیژن مانع خسارات آنها می گردد. نیتریک اکسید همچنین با القاء بیان و افزایش فعالیت آنزیمهای آنتی اکسیدان، سلولها را از صدمات تنشهای غیر زیستی حفاظت می کند (۲، ۸ و ۲۶).

در این پژوهش پراکسیداسیون لیپیدهای غشایی، محتوی پراکسید هیدروژن، اکسیداسیون پروتئینها و محتوی پروولین و اسید های آمینه آزاد، فنلهای کل، قندها و رنگیزه های فتوسترزی تحت تنش خشکی بررسی گردید و اثر پیش

تنش ایجاد می شود تجمع گونه های فعال اکسیژن است که محصول اجتناب ناپذیر متابولیسم طبیعی سلول می باشد (۱۴ و ۵۱). کلروپلاست و میتوکندری سلولهای گیاهی از مهمترین تولیدکننده های گونه های فعال اکسیژن هستند. الکترونهای نشست کرده از زنجیره انتقال الکترون می توانند با اکسیژن مولکولی حاصل از متابولیسم طبیعی گیاه، ترکیب شده و تولید گونه های فعال اکسیژن مثل سوپر اکسید، پراکسید هیدروژن و رادیکال هیدروکسیل کند. این گونه های اکسیژن سمی و بسیار واکنش پذیرند و در غیاب مکانیسمهای حفاظتی می توانند متابولیسم طبیعی سلول را به میزان زیادی مختل کنند (۱۳ و ۴۴). این رادیکالها از طریق پراکسیداسیون لیپیدها و در نتیجه تخریب غشاء (۴)، تخریب پروتئینها (۳۵، ۴۵ و ۵۰)، غیر فعال کردن آنزیمهها (۴۶)، از بین بردن رنگیزه ها (۳۱) و اختلال در عملکرد DNA (۴۶) تنش ثانویه اکسیداتیو ایجاد می کنند که منجر به خسارات جدی به ساختارهای سلولی و گیاه می گردد. گیاهان در مقابله با تنش خشکی مکانیسمهای حفاظتی متفاوتی را در پیش می گیرند که از آن جمله می توان به تجمع اسمولیتهایی مثل پروولین (۱۰ و ۳۷) و قندهای محلول (۱۸، ۲۴ و ۳۶) و مکانیسمهای آنزیمی و غیر آنزیمی در برابر تنش اکسیداتیو ناشی از خشکی (۶، ۲۲، ۴۶، ۴۷ و ۴۹) اشاره کرد.

نیتریک اکسید (NO) یک رادیکال گازی نسبتاً پایدار است که توسط آنزیم نیتریک اکسید سنتتاز از L-آرژینین تولید می شود. آنزیمهای نیتریک اکسید سنتتاز، آرژیناز و آرژینین دکربوکسیلاز سه مسیر اصلی متابولیسم آرژینین را کاتالیز می کنند. آنزیم نیتریک اکسید سنتتاز (NOS) آرژینین را به نیتریک اکسید و سیتروولین هیدرولیز می کند در حالی که محصولات اصلی مسیر های واپسیه به آرژیناز و آرژینین دکربوکسیلاز ترکیبات پلی آمین و پروولین است (۷). با استفاده از بازدارنده های آنزیم NOS جانوری، فعالیت آنزیم نیتریک اکسید سنتتاز واپسیه به آرژینین، در گیاهان اثبات شده است (۹ و ۱۱). در مطالعات اخیر گزارش شده

شدند. برگ گیاهان گروه دوم نیز به صورت مشابه با ۰.۱ میلی لیتر محلول آرژینین ۱ میلی مولار و ۲ L-NAM میلی مولار (بازدارنده آنزیم NOS)، اسپری گردیدند. در این پژوهش برای مشاهده نقش NO در شرایط کنترل و تنش در برخی تیمارها ترکیب رها کننده NO همراه با تنش در روینده NO همزمان استفاده شد در ضمن در همه تیمارها از Tween-20 /۰۱ درصد به عنوان روکنشگر (استفاده گردید). در مورد گیاهان کنترل، برگ گیاهان با آب مقطر حاوی Tween-20 /۰۱ درصد اسپری شدند. در روز سوم برای اعمال تنش آبی، گیاهان در محلول ۱۱/۲ درصد PEG 6000 (معادل با پتانسیل اسمزی ۰.۲ MPa) قرار گرفتند. پس از ۲۴ ساعت اعمال تنش خشکی، برگهای دوم گیاهان در نیتروژن مایع فریزر گردیدند و برای اندازه گیریهای بعدی در فریزر -۸۰°C قرار داده شدند.

سنجهش میزان پراکسیداسیون لیپیدها: اندازه گیری غلظت مالون دآلدئید (MDA) (Heath & Packer ۱۹۸۶) به روش انجام شد. برای محاسبه غلظت MDA از ضریب خاموشی معادل $A = \epsilon_{bc} C_m^5 M^{-1} \times 10^{15}$ بر اساس فرمول استفاده شد. در این فرمول A برابر با جذب خوانده شده، ε ضریب خاموشی مورد نظر، b قطر کووت و مساوی ۱ و c غلظت ماده مورد نظر می باشد. نتایج حاصل از اندازه گیری بر حسب میکرو مول در گرم وزن خشک محاسبه و ارائه گردید (۱۹).

اندازه گیری مقدار پراکسید هیدروژن: مقدار پراکسید هیدروژن براساس واکنش پراکسید هیدروژن با یدور پتابسیم انجام شد. در این روش ۰/۵ گرم از بافت تازه برگ در ۰/۱ TCA درصد سرد سائیده شد. عصاره حاصل به مدت ۱۵ دقیقه در ۱۲۰۰۰g سانتریفیژ گردید. سپس به ۵۰۰ میکرولیتر از محلول رویی، ۵۰۰ میکرولیتر بافر فسفات پتابسیم ۱۰۰ میلی مولار (pH=7) و ۲ میلی لیتر یدور پتابسیم ۱ مولار اضافه گردید. مخلوط واکنش به مدت ۱ ساعت در

تیمار سدیم نیتروپرساید (ترکیب رها کننده NO) و آرژینین (گهرمایه آنزیم نیتریک اکسید سنتاز) در تخفیف این صدمات در گیاه گوجه فرنگی مطالعه و مقایسه گردید. مقایسه این اثرات در درک نقش فیزیولوژیکی و بیوشیمیابی این ترکیبات در سازگاری گیاه به خشکی مؤثر خواهد بود.

مواد و روشها

گیاه مورد مطالعه در این پژوهش، گیاه گوجه فرنگی *Lycopersicum esculentum* واریته Alicante بود. بذرهای گیاه مورد نظر از کمپانی تامپسون و مورگان کشور انگلستان تهیه گردید. بذرها در خزانه های حاوی گیاه خاک خالص کشت و روزانه آبیاری شدند. پس از اینکه برگهای لپه ای کاملاً توسعه پیدا کردند، هفته ای یکبار با محلول غذایی Long Ashtone با غلظت ۱/۲ آبیاری شدند. گیاهان به مدت ۴ هفته در اتاق کشت با دمای ۲۲ درجه سانتی گراد / ۲۵ درجه سانتی گراد، شب / روز و دوره نوری ۱۶/۸ ساعت تاریکی / نور، رطوبت نسبی ۴۵ درصد و شدت نور تقریباً ۱۰۰۰ لوکس رشد کردند.

گیاهان پس از ۴ هفته رشد برای اعمال تیمار از خزانه خارج شدند ریشه های آنها با آب خوب شسته شده و در شیشه های حاوی محلول غذایی قرار گرفتند. در زمان اعمال تیمارها، محلول غذایی شیشه ها روزانه تعویض گردید. در این پژوهش گیاهان در دو گروه جداگانه تحت تیمار قرار گرفتند. گروه اول (۲۴ گیاه) برای تیمار با محلول سدیم نیتروپرساید (SNP) به عنوان ترکیب رها کننده نیتریک اکسید (NO) و گروه دوم برای تیمار با محلول آرژینین به عنوان گهرمایه آنزیم نیتریک اکسید سنتاز (NOS) در نظر گرفته شدند. در این تحقیق در هر گروه ۸ تیمار و در هر تیمار ۳ تکرار در نظر گرفته شد. در گروه اول، برگ گیاهان در دو نوبت به صورت یک روز در میان با حدود ۰.۱ میلی لیتر محلول ۱۰۰ میکرومولار SNP و محلول ۲۰۰ میکرومولار روینده NO (PTIO) اسپری

عصاره حاصل به مدت ۲۴ ساعت در دمای اتاق قرار داده شد و سپس به مدت ۱۰ دقیقه در ۲۰۰۰g سانتریفیوژ گردید. از محلول رویی برای سنجش فنلهای محلول استفاده شد. برای محاسبه غلظت فنلهای محلول از منحنی استاندارد گالیک اسید استفاده گردید و نتایج بر حسب میلی گرم در گرم وزن خشک ارائه شد.

اندازه گیری مقدار پروولین: مقدار پروولین با استفاده از معرف نین هیدرین و بر اساس روش Bates (۱۹۷۳) مورد اندازه گیری قرار گرفت(۲). در این روش از معرف نین هیدرین و اسید استیک گلاسیال برای اندازه گیری پروولین استفاده شد و نتایج بر حسب میکرو مول بر گرم وزن خشک گزارش گردید.

اندازه گیری مقدار اسیدهای آمینه آزاد(FAA): محتوى اسیدهای آمینه آزاد با روش رنگ سنجی و استفاده از معرف نین هیدرین اندازه گیری شد.

۰/۲ گرم بافت تازه برگی در ۵ میلی لیتر بافر فسفات پتاسیم سرد ۵۰ میلی مولار (pH= ۶/۸) سائیده شد. همگنای حاصل به مدت ۲۰ دقیقه در ۱۸۰۰g سانتریفیوژ گردید. از محلول رویی برای سنجش اسیدهای آمینه آزاد استفاده شد. برای محاسبه مقدار اسیدهای آمینه آزاد از منحنی استاندارد گلیسین استفاده شد (۲۲) و نتایج بر حسب میلی گرم بر گرم وزن خشک محاییه گردید.

اندازه گیری مقدار قندهای محلول: محتوى قند محلول نمونه ها با استفاده از معرف آنترون و بر اساس روش Roe (۱۹۵۵) تعیین گردید. ۰/۱ گرم بافت تر برگ در ۲/۵ میلی لیتر اتانول ۸۰ درصد در دمای ۹۵ درجه سانتی گراد به مدت ۶۰ دقیقه قرار گرفت و کربوهیدراتهای محلول استخراج شدند. عصاره حاصل با استفاده از کاغذ صافی صاف گردید و سپس الكل آن تبخیر شد. رسوب حاصل در ۲/۵ میلی لیتر آب مقطر حل گردید. ۲۰۰ میکرولیتر از هر نمونه در یک لوله آزمایش ریخته شد و ۵ میلی لیتر معرف آنترون به آن اضافه گردید. پس از مخلوط شدن به

تاریکی در دمای اتاق قرار داده شد و سپس جذب نور نمونه ها در ۳۹۰ نانومتر اندازه گیری شد. برای محاسبه غلظت پراکسید هیدروژن از منحنی استاندارد استفاده گردید (۱) و نتایج بر حسب میکرو مول بر گرم وزن خشک ارائه شد.

اندازه گیری گروههای کربونیل متصل به پروتئین به عنوان شاخص اکسیداسیون پروتئینها: ۰/۱ گرم برگ تر گیاه در ۲ میلی لیتر بافر فسفات پتاسیم ۵۰ میلی مولار (۴/ pH = ۷) حاوی ۱ میلی مولار EDTA سائیده شد. عصاره حاصل به مدت ۲۰ دقیقه در ۱۵۰۰g سانتریفیوژ گردید و از محلول رویی برای سنجش مقدار گروههای کربونیل استفاده شد. برای محاسبه غلظت گروههای کربونیل از ضریب خاموشی معادل $M^{-1} Cm^{-1}$ ۲۲۰۰۰ (برای آلیفاتیک هیدرازون) استفاده شد.

در این آزمایش جذب هر نمونه در مقابل شاهد خودش خوانده شد و نتایج با استفاده از رابطه $A = \epsilon bc$ و بر حسب میکرومول کربونیل بر گرم پروتئین گزارش گردید (۲۹).

اندازه گیری مقدار رنگیزه های فتوستزی : سنجش میزان کلروفیل و کاروتینوئید بر طبق روش Lichtenthaler (۱۹۸۷) انجام گردید (۳۰).

در این روش رنگیزه ها با استفاده از استون ۸۰ درصد استخراج شدند و غلظت آنها بر اساس روابط زیر محاسبه گردید.

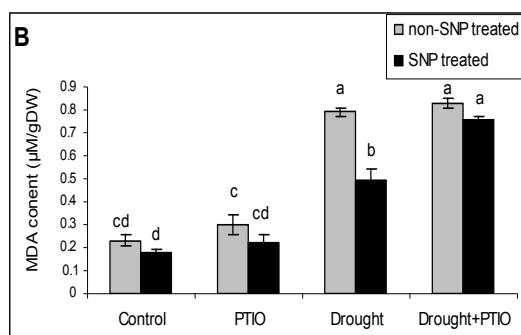
$$Chl.a = (12/25 A_{645/2} - 2/79 A_{668/8}) \quad (1)$$

$$Chl.b = (21/21 A_{647/8} - 5/1 A_{662/2}) \quad (2)$$

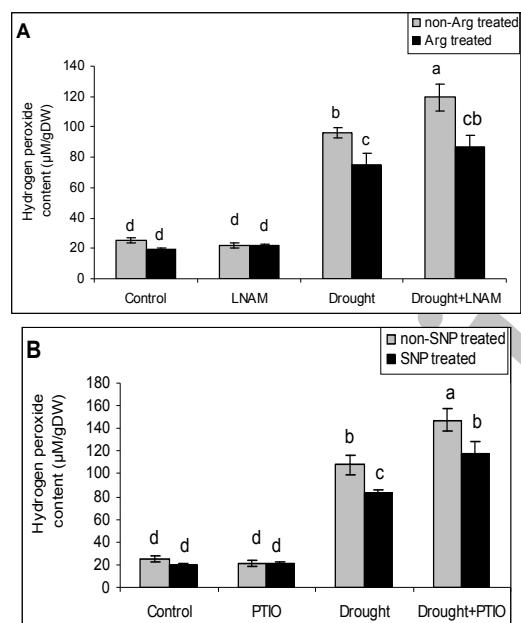
$$Chl.T = Chl.a + Chl.b \quad (3)$$

$$Car = [(1000 A_{445} - 1/8 Chl.a - 85/0.2 Chl.b)/198] \quad (4)$$

سنجش ترکیبات فنلی: محتوى فنلهای محلول کل با استفاده از معرف فولین اندازه گیری شد (۴۳). ۰/۱ گرم از بافت گیاهی در ۱ میلی لیتر اتانول ۸۰ درصد سائیده شد.

نمودار ۱- اثر پیش تیمار Arg+LNAM (A) و SNP (B) بر مقدار مالون دآلدھید به عنوان شاخص پراکسیداسیون غشاء در برگهای گیاه گوجه فرنگی تحت شرایط کنترل و تنش خشکی. داده ها تحت آنالیز واریانس قرار گرفتند و میانگینها با ازمون دانکن مقایسه شدند. $P<0.05$ بعنوان اختلاف معنی دار در نظر گرفته شد. حروف متفاوت نشانه معنی دار بودن و حروف مشابه نشانه معنی دار نبودن داده ها در مقایسه با یکدیگر است.

نمودار ۲- اثر پیش تیمار Arg+LNAM (A) و SNP (B) بر مقدار پراکسید هیدروژن در برگهای گیاه گوجه فرنگی تحت شرایط کنترل و تنش خشکی. داده ها تحت آنالیز واریانس قرار گرفتند و میانگینها با ازمون دانکن مقایسه شدند. $P<0.05$ بعنوان اختلاف معنی دار در نظر گرفته شد. حروف متفاوت نشانه معنی دار بودن و حروف مشابه نشانه معنی دار نبودن داده ها در مقایسه با یکدیگر است.

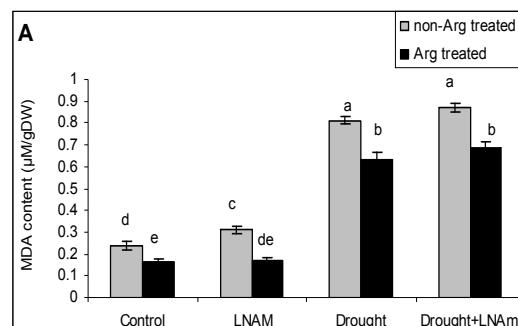
پیش تیمار با SNP یا PTIO در شرایط کنترل بر مقدار MDA اثر معنی داری نداشت.

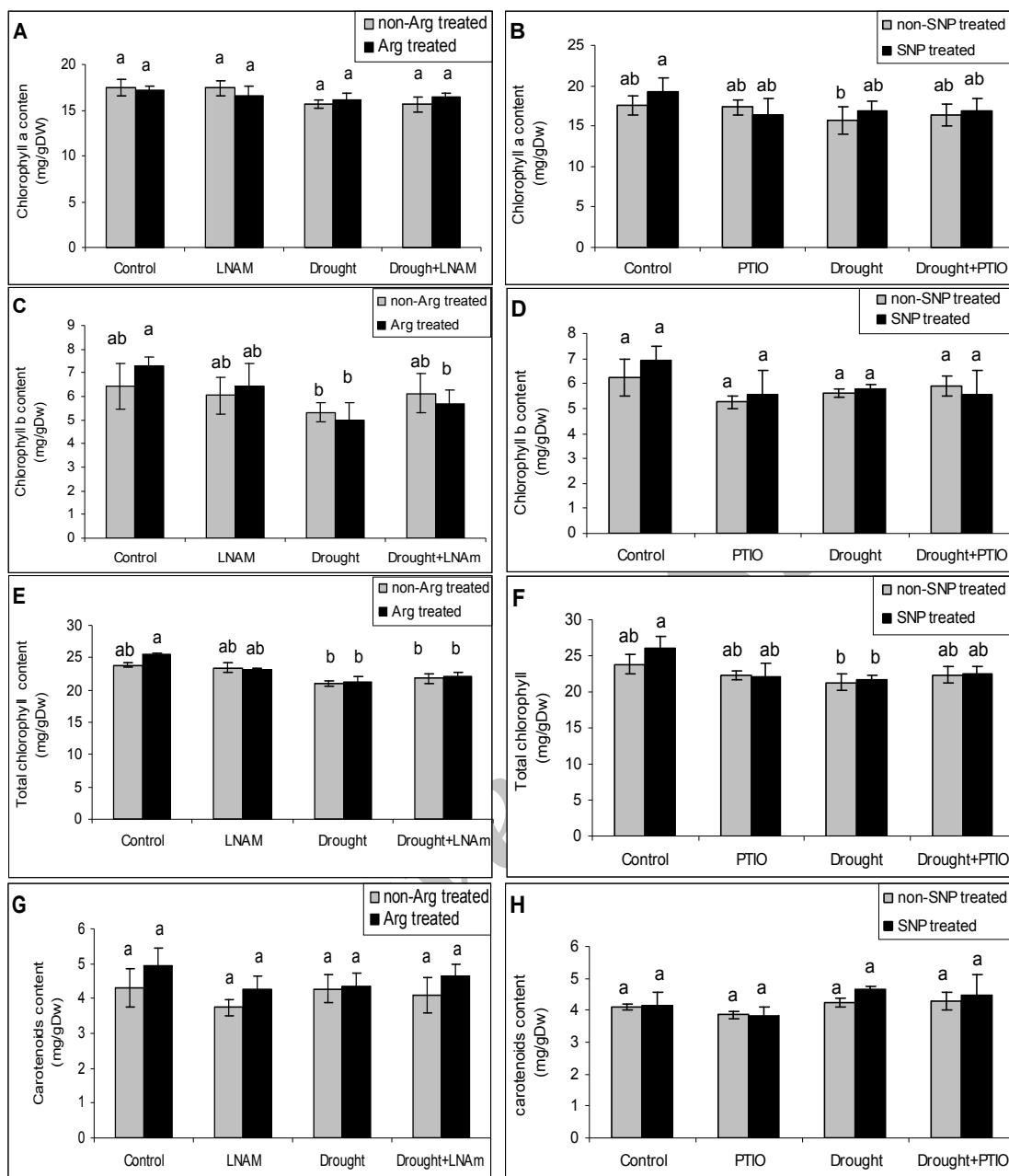
مدت ۱۷ دقیقه در بن ماری ۹۰ سانتی گراد قرار گرفت و پس از سرد شدن، جذب نمونه ها در ۶۲۵ نانومتر خوانده شد. برای محاسبه مقدار قند از منحنی استاندارد گلوکز استفاده شد (۳۸) و نتایج بر حسب میلی گرم بر گرم وزن خشک ارائه گردید.

تجزیه و تحلیل آماری: تجزیه و تحلیل آماری داده ها طبق طرح کاملاً تصادفی صورت گرفت و تمام آزمایشها با سه تکرار انجام شد. داده ها تحت آنالیز واریانس یک طرفه قرار گرفتند و اختلاف میانگینها با آزمون دانکن ($P<0.05$) سطح معنی دار مقایسه شدند.

نتایج

نتایج حاصل از سنجش مقدار مالون دآلدھید: همان طور که در نمودار ۱ نشان داده شده است تنش خشکی باعث افزایش معنی دار مقدار مالون دآلدھید در برگهای گیاه مورد آزمایش گردید. کاربرد Arg و Arg+LNAM موجب کاهش چشمگیر مقدار مالون دآلدھید و بالطبع کاهش معنی دار پراکسیداسیون لیپید در گیاهان تحت تیمار خشکی در مقایسه با همان تیمار بدون Arg و Arg+LNAM شد. پیش تیمار گیاهان شاهد با Arg و Arg+LNAM نیز محتوای MDA را کاهش داد (نمودار ۱-A). پیش تیمار گیاهان با SNP نیز باعث کاهش مقدار مالون دآلدھید در گیاهان تحت تنش خشکی گردید، اما پیش تیمار گیاهان با توام با PTIO اثر معنی داری بر مقدار MDA تحت تنش خشکی نداشت (نمودار ۱-B).

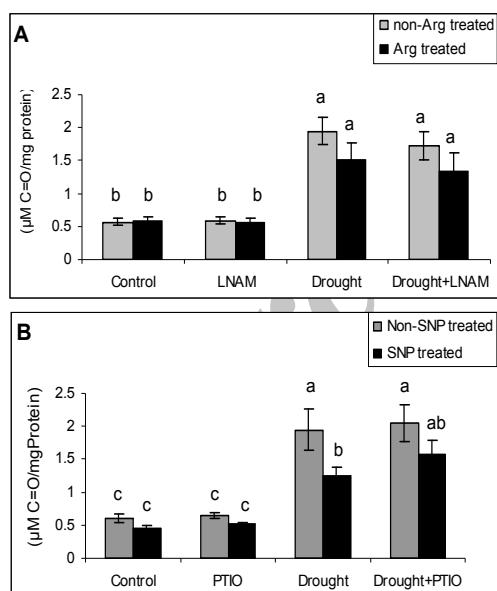

نمودار ۴- اثر پیش تیمار Arg و SNP+PTIO، SNP و Arg+LNAM، a، b کلروفیل (A و E) و کاروتینیدها (G و H) در برگهای گیاه گوجه فرنگی تحت شرایط کنترل و تنش خشکی. داده ها تحت آنالیز واریانس قرار گرفته و میانگینها با ازمون D_{AN}کن مقایسه شدند. P<0.05 بعنوان اختلاف معنی دار در نظر گرفته شد. حروف متفاوت نشانه معنی دار بودن و حروف مشابه نشانه معنی دار نبودن داده ها در مقایسه با یکدیگر است.

با Arg و SNP، تأثیر معنی داری در کاهش مقدار پراکسید هیدروژن در گیاهان تحت تنش خشکی داشت (نمودار ۲ A - B) در حالی که با استفاده از SNP و Arg+LNAM توأم با PTIO تغییر معنی داری در مقدار پراکسید هیدروژن در گیاهان تحت تنش مشاهده نشد.

نتایج حاصل از اندازه گیری محتوای پراکسید هیدروژن:
داده های حاصل از تأثیر تیمار خشکی بر مقدار پراکسید هیدروژن در گیاهان مورد آزمایش، نشان داد که تیمار خشکی موجب افزایش معنی دار مقدار پراکسید هیدروژن نسبت به گیاهان شاهد شده است (نمودار ۲). پیش تیمار

نتایج حاصل از اندازه گیری پرولین و اسیدهای آمینه آزاد؛ داده های حاصل از سنجش مقدار پرولین نشان داد که تنش کم آبی باعث افزایش حدود ۴ برابری مقدار پرولین در برگ گیاهان گوجه شده است (نمودار ۶). در شرایط تنش خشکی مقادیر پرولین در برگهای گیاهانی که با Arg+LNAM تیمار شده بودند بیشتر از گیاهانی که بود که Arg یا Arg+LNAM دریافت نکرده بودند. پیش تیمار با Arg یا Arg+LNAM در شرایط کنترل اثری بر مقدار پرولین برگها نداشت (نمودار ۶-A). استفاده از پیش تیمار SNP در تنش خشکی باعث افزایش مقدار پرولین در مقایسه با گیاهانی شد که با SNP تیمار نشده بودند اما این افزایش از نظر آماری معنی دار نبود (نمودار ۶-B). علاوه بر این مقدار پرولین در گیاهان تحت تنش خشکی که با PTIO SNP+ پیش تیمار شده بودند کمتر از گیاهانی بود که فقط با SNP تنها پیش تیمار شده بودند.

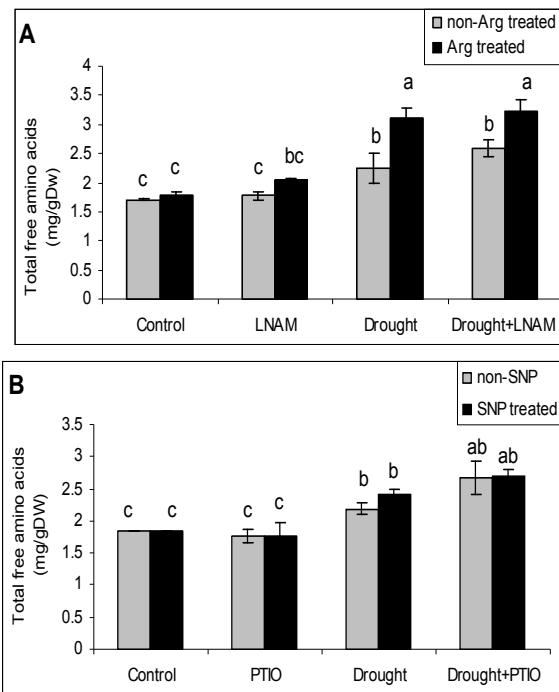

نمودار ۳- اثر پیش تیمار Arg+LNAM، Arg (A) و SNP (B) بر مقدار گروههای کربونیل پروتئینها به عنوان شاخص اکسیداسیون پروتئینها در برگهای گیاه گوجه فرنگی تحت شرایط کنترل و تنش خشکی. داده ها تحت آنالیز واریانس قرار گرفتند و میانگینها با ازمون دانکن مقایسه شدند. $P<0.05$ بعنوان اختلاف معنی دار در نظر گرفته شد. حروف متفاوت نشانه معنی دار بودن و حروف مشابه نشانه معنی دار نبودن داده ها در مقایسه با یکدیگر است.

نتایج حاصل از اندازه گیری گروههای کربونیل: همان طور که در نمودار ۳ مشاهده می شود تنش خشکی باعث افزایش حدود ۴ برابر در مقدار گروههای کربونیل پروتئینها گردید. پیش تیمار گیاهان با Arg و Arg+LNAM اثر معنی داری در مقدار گروههای کربونیل پروتئین گیاهان شاهد و تحت تیمار خشکی نداشت (نمودار ۳-A). اما پیش تیمار گیاهان با SNP باعث کاهش معنی دار گروههای کربونیل در گیاهان تحت تنش شد. هر چند پیش تیمار با SNP توأم با PTIO نیز اثر معنی داری در کاهش گروههای کربونیل گیاهان تحت تنش نداشت (نمودار ۳-B).

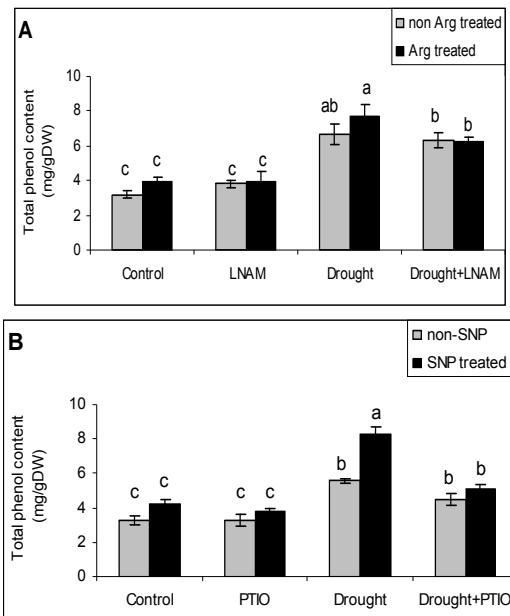
نتایج حاصل از اندازه گیری رنگیزه های فتو سنتزی: نتایج حاصل از تأثیر خشکی بر مقدار کلروفیل a ، کلروفیل b ، کلروفیل کل و کاروتونوئیدها به ترتیب در نمودارهای A-۴، B-۴، C-۴، D-۴، E-۴، F-۴، G-۴ و H-۴ آورده شده است. همان طور که در نمودارها مشاهده می شود خشکی در این پژوهش تأثیر معنی داری بر مقدار کلروفیل a (نمودار A-۴ و B)، کلروفیل b (C-۴ و D)، کلروفیل کل (E-۴ و F) و کاروتونوئیدها (G-۴ و H) نداشت. همچنین پیش تیمار گیاهان با Arg و SNP در شرایط کنترل و تحت تنش خشکی اثر معنی داری بر محتوای این رنگیزه ها نداشت.

نتایج حاصل از اندازه گیری ترکیبات فنلی: همان طور که در نمودار ۵ مشاهده می شود تیمار ۲۴ ساعته خشکی باعث افزایش معنی دار ترکیبات فنلی در مقایسه با گیاهان شاهد شد. پیش تیمار گیاهان با Arg در شرایط کنترل و تنش خشکی اثر معنی داری بر محتوای فنلها نداشت (نمودار ۵-A) اما در شرایط تنش، گیاهان تیمار شده با SNP مقدار فنلهای بیشتری در مقایسه با گیاهان تیمار نشده با SNP تحت این شرایط داشتند (نمودار ۵-B). تیمار SNP+PTIO اثر SNP را در افزایش محتوای فنلها کاهش داد.

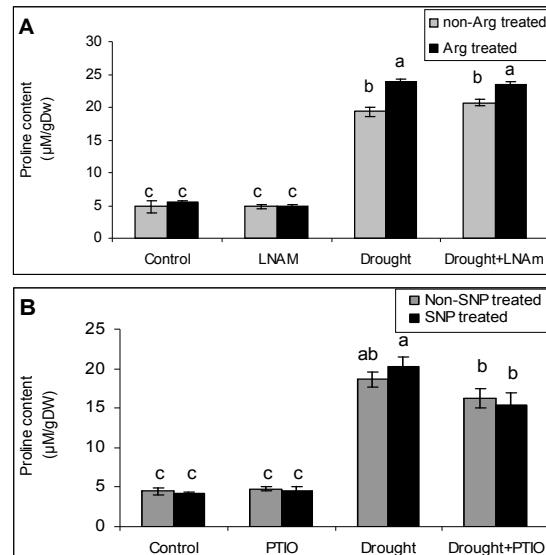

نمودار ۷- اثر پیش تیمار Arg+LNAM (A) و SNP+PTIO (B) بر مقدار آمینو اسیدهای آزاد در برگهای گیاه گوجه فرنگی تحت شرایط کنترل و تنش خشکی. داده ها تحت آنالیز واریانس قرار گرفتند و میانگینها با ازمون دانکن مقایسه شدند. $P<0.05$ بعنوان اختلاف معنی دار در نظر گرفته شد. حروف متفاوت نشانه معنی دار بودن داده ها در مقایسه با یکدیگر است.

همان طور که در نمودار ۷ مشاهده می شود، خشکی باعث افزایش معنی دار مقادیر اسیدهای آمینه آزاد در برگهای گیاه گوجه فرنگی شد. پیش تیمار گیاهان با Arg و Arg+LNAM باعث افزایش معنی دار اسیدهای آمینه آزاد شد (نمودار ۷- A). اما پیش تیمار گیاهان با SNP یا SNP توازن با PTIO اثر معنی داری بر مقدار اسیدهای آمینه آزاد تحت تنش خشکی نداشت (نمودار ۷-B). هیچیک از پیش تیمارهای به کار رفته در این آزمایش اثری بر محتوی اسیدهای آمینه آزاد در گیاهان شاهد نداشت.

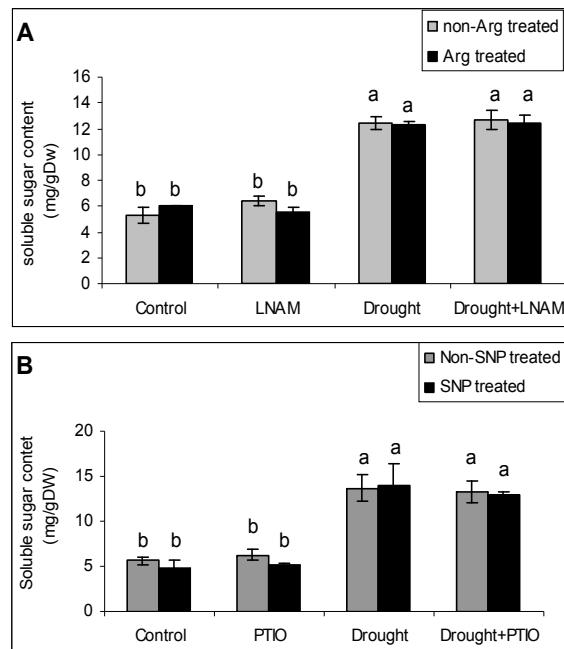
نمودار ۵- اثر پیش تیمار Arg+LNAM (A) و SNP+PTIO (B) بر مقدار ترکیبات فنلی برگهای گیاه گوجه فرنگی تحت شرایط کنترل و تنش خشکی. داده ها تحت آنالیز واریانس قرار گرفتند و میانگینها با ازمون دانکن مقایسه شدند. $P<0.05$ بعنوان اختلاف معنی دار در نظر گرفته شد. حروف متفاوت نشانه معنی دار بودن و حروف مشابه نشانه معنی دار بودن داده ها در مقایسه با یکدیگر است.

نمودار ۶- اثر پیش تیمار Arg+LNAM (A) و SNP+PTIO (B) بر مقدار پرولین برگهای گیاه گوجه فرنگی تحت شرایط کنترل و تنش خشکی. داده ها تحت آنالیز واریانس قرار گرفتند و میانگینها با ازمون دانکن مقایسه شدند. $P<0.05$ بعنوان اختلاف معنی دار در نظر گرفته شد. حروف متفاوت نشانه معنی دار بودن و حروف مشابه نشانه معنی دار بودن داده ها در مقایسه با یکدیگر است.

اکسیژن افزایش می‌یابند. حضور این گونه‌های فعال برای گیاه مضر بوده و موجب آسیب به ساختارهای سلولی مثل غشاء، پروتئینها و اسیدهای نوکلئیک می‌شوند (۲۷). افزایش مقدار پراکسید هیدروژن تحت شرایط تنش خشکی در این مطالعه نیز احتمالاً نتیجه اختلال در این تعادل است. پیش‌تیمار گیاهان با SNP به عنوان رها کننده NO_x، مقدار پراکسید هیدروژن را به میزان معنی داری کاهش داد. اما استفاده توم از SNP+PTIO اثر SNP را بر کاهش مقدار پراکسید هیدروژن، کم کرد. این مطلب نشان دهنده این است که NO_x نقش مستقیمی در برطرف کردن H₂O₂ تحت شرایط تنش خشکی دارد، زیرا با به کاربردن PTIO و حذف NO_x از محیط، H₂O₂ افزایش می‌یابد. در گیاه خیار گزارش شده است که در شرایط تنش شوری مقدار پراکسید هیدروژن افزایش می‌یابد اما وقتی تنش شوری همراه با ۵۰ میکرومولار SNP اعمال شده است مقدار پراکسید هیدروژن در مقایسه با گیاهان تحت تنش کاهش یافته است (۴۱). Hsu و Kao (۲۰۰۴) نیز گزارش کردند که تنش کادمیوم باعث افزایش مقدار آب اکسیژنه در برگهای برنج گردیده است و برگهایی که تحت تنش کادمیوم توم با SNP قرار گرفته دارای مقدار H₂O₂ کمتری نسبت به برگهای تحت تنش بودند اما کاربرد cPTIO توم با SNP، مقدار آب اکسیژنه را در گیاهان تحت تنش Cd افزایش داد (۲۰). در گیاهک گندم نیز گزارش شده است که تیمار با ۲۰۰ میکرومولار SNP مقدار H₂O₂ را تحت تنش خشکی به میزان معنی داری کاهش داده است (۴۶). گیاهان پیش‌تیمار شده با Arg نیز مقدار پراکسید هیدروژن به میزان معنی داری کاهش یافت. پیش‌تیمار Arg+LNAM نیز اثر تقریباً مشابهی با پیش‌تیمار Arg به تنهایی دارد و این نشان می‌دهد که نقش Arg در کاهش پراکسید هیدروژن احتمالاً غیر مستقیم و از طریق سنتز پلی آمینه‌ها و یا پروولین باشد.

یکی از آسیبهای جدی تنش خشکی خسارت به غشاء و رهاسازی یونها از سلول به فضای بین سلولی است (۱۷).

نمودار ۸- اثر پیش‌تیمار Arg (A) و SNP (B) بر مقدار قندهای محلول برگهای گیاه کوجه فرنگی تحت شرایط کنترل و تنش خشکی. داده‌ها تحت آنالیز واریانس قرار گرفته‌ند و میانگینها با ازمون دانکن مقایسه شدند. $P<0.05$ بعنوان اختلاف معنی دار در نظر گرفته شد. حروف متفاوت نشانه معنی دار بودن و حروف مشابه نشانه معنی دار نبودن داده‌ها در مقایسه با یکدیگر است.

نتایج حاصل از اندازه گیری مقدار قندهای محلول: نتایج حاصل از اندازه گیری مقدار قندهای محلول در نمودار ۸ آورده شده است. این نتایج نشان داد که مقدار قندهای محلول تحت تنش خشکی در حدود ۲ برابر افزایش یافته‌ند. پیش‌تیمار گیاهان با Arg، Arg+LNAM و SNP+PTIO در شرایط کنترل و خشکی هیچ اثری بر مقدار قندهای محلول نداشت (نمودار ۸-A, B).

بحث و نتیجه گیری

در شرایط عادی رشد، بسیاری از فرآیندهای متابولیکی در گیاهان باعث تولید گونه‌های فعال اکسیژن می‌شوند اما گیاهان مکانیسمهای آنتی اکسیدانی کارآمدی برای از بین بردن گونه‌های فعال اکسیژن دارند (۲۳). تحت شرایط تنش این تعادل به هم خورده و مقدار گونه‌های فعال

مربوط به توانایی NO در واکنش با رادیکالهای لپید آلکوکسیل (LO[•]) و لپید پراکسیل (LOO[•]) و توقف زنجیره پراکسیداسیون است (۳)، که با نتایج مشاهده شده در این پژوهش که در آن مقدار مالون دلائلید کاهش نشان داد مطابقت دارد. نقش NO در کاهش میزان پراکسیداسیون Hsu and Kao (۲۰۰۵) (۲۷) و and Kao (۲۰۰۴) (۲۰)، در تنش فلز سنگین کادمیوم نیز گزارش شده است. Tian و Li (۲۰۰۶) نیز اثر NO را در کاهش پراکسیداسیون لپیدها در گیاهچه گندم تحت تنش خشکی گزارش کردند (۴۶). اما در مورد پیش تیمار با Arg به نظر می‌رسد که مکانیسمهای دیگری غیر از NO نیز در کاهش پراکسیداسیون لپید نقش داشته باشد. نتایج تقریباً یکسان در پیش تیمار با Arg و Arg+LNAM در شرایط تنش خشکی این فرضیه را تأیید می‌کند.

نتایج به دست آمده از آنالیز رنگیزه‌های فتوستتری نشان داد که مقادیر کلروفیل a، b، کلروفیل کل و کاروتونوئیدها تحت شرایط تنش خشکی تغییر معنی داری نداشته است. در بسیاری از گونه‌ها تحت تنش خشکی کاهش مقدار رنگیزه‌های گیاهی گزارش شده است (۲۳)، اما در بعضی دیگر نیز مشاهده شده که مقدار کلروفیل تحت تنش خشکی تغییر معنی داری ندارد (۱۲ و ۳۳). برای مثال مشاهده شده که ۵ روز تنش خشکی تغییر معنی داری در مقدار کلروفیل گیاه *Aeluropus lagopoides* ایجاد نکرده اما ۱۱ روز تنش مقدار کلروفیل را کاهش داده است (۳۳). در گیاه *Allium schoenoprasum* نیز گزارش شده است که تنش خشکی به مدت ۹ روز تأثیر معنی داری در مقدار کلروفیل در مقایسه با گیاه شاهد نداشته است (۱۲). پیش تیمار گیاهان گوجه با SNP و یا آرژینین در این پژوهش نیز تأثیر معنی داری بر محتوای کلروفیلها و کاروتونوئید تحت این شرایط نداشت.

اکسیداسیون پروتئینها نیز مانند پراکسیداسیون لپید ها اصلی ترین صدمات اکسیداتیوی و جز شاخصهای اولیه

این پدیده نتیجه تجمع رادیکالهای آزاد اکسیژن است که منجر به پراکسیداسیون لپید، نفوذ پذیری غشاء و خسارت به سلول می‌شود (۳۹). اندازه گیری محصولات پراکسیداسیون لپید یکی از معمول ترین و قابل قبول ترین روشهای اندازه گیری صدمات اکسیداتیو به غشاء است (۴۲). همان طور که در نمودار ۱ مشاهده می‌شود تنش خشکی مقدار MDA را در گیاهان مورد آزمایش افزایش داد و این نشان می‌دهد که تنش خشکی تحت شرایط آزمایش منجر به خسارت به غشاء گردیده و پراکسیداسیون لپیدها را تشویق نموده است. افزایش غلظت MDA در گیاهان گندم و پیاز به ترتیب در تنشهای شوری و خشکی گزارش شده است (۱۲، ۴۶).

نتایج مشابه در گیاهان گندم، برنج، آفتابگردان و خیار به ترتیب در تنشهای خشکی (۴۶)، کادمیوم (۲۰ و ۲۷) و شوری (۴۱) گزارش شده است. در این گیاهان نیز کاربرد SNP به عنوان ترکیب رها کننده NO باعث کاهش مقدار MDA تحت تنش شده است و زمانی که CPTIO به عنوان ترکیب روبنده NO به کار رفته اثر NO در کاهش مقدار MDA خنثی گردیده است.

در این آزمایش وقتی گیاهان با Arg و یا SNP پیش تیمار شدند، مقدار مالون دلائلید به طور چشمگیری کاهش یافت. این اثر به خصوص در مورد پیش تیمار با SNP کاملاً محسوس بود. (نمودار ۱-A). اما وقتی SNP توأم با PT1O به کار رفت از اثر NO در کاهش پراکسیداسیون SNP لپید، کاسته شد و این موید نقش NO رها شده از PT1O تحت شرایط تنش است. زیرا وقتی روبنده NO (PT1O) به استفاده گردید اثر NO کاهش یافت. تأثیر پیش تیمار با Arg به تنها ای و Arg توأم با LNAM در کاهش مقدار MDA تقریباً یکسان بود. کاربرد LNAM به عنوان بازدارنده مسیر بیوستتر NO، اثر معنی داری در کاهش اثر Arg در مقدار محصولات پراکسیداسیون نداشت (B-۱). گزارش شده است که نقش NO در جلوگیری از پراکسیداسیون لپید

همچنین می‌تواند با آنیون سوپراکسید مستقیماً واکنش داده و تولید رادیکال پراکسی نیتریت کند که سمیت و خسارت آن به سلولها کمتر از رادیکالهای اکسیژن است (۲).

اما اثر حفاظتی پیش تیمار با Arg در کاهش اکسیداسیون پروتئینها احتمالاً مربوط به سترز پلی آمینها و پرولین می‌باشد که می‌توانند نقش آنتی اکسیدانی در گیاه بازی نمایند علاوه بر این پلی آمینها به دلیل خاصیت پلی کاتیونی که دارند می‌توانند تثبیت کننده پروتئینها در برابر رادیکالهای آزاد اکسیژن باشند (۳۲). در مطالعه بر روی گیاه Eruca sativa گزارش شده است که کاربرد آرژینین و اسید اوریک برون زا باعث افزایش تحمل گیاه به تنش شوری شده است (۴۸). استفاده از Arg و Arg+LNAM در حفظ پروتئینها و کاهش گروههای کربونیل در گیاه گوجه تحت تنش خشکی مشابه بود و این مؤید این مطلب است که احتمالاً نقش NO در این میان ضعیف است و مسیر اصلی متابولیسم Arg به طرف پلی آمینها و پرولین است و از این طریق حفاظت خود را اعمال می‌کند. علاوه بر این در مطالعات زیادی نقش پلی آمینها در القاء سترز آنزیمهای آنتی اکسیدان به کرات گزارش شده است. شاید پیش تیمار با Arg در این مطالعه منجر به سترز پلی آمین‌ها شده و پلی آمینها نقش خود را از این طریق اعمال کرده‌اند.

نتایج حاصل از آنالیز ترکیبات فلزی نشان داد که خشکی باعث افزایش مقدار این ترکیبات می‌گردد و پیش تیمار SNP در تنش خشکی این مقدار را افزایش می‌دهد (نمودار ۵). اما پیش تیمار گیاهان با Arg تأثیر معنی داری در مقدار فتلها در گیاهان شاهد و تحت تنش نداشت. افزایش مقدار این ترکیبات احتمالاً به دلیل نقش آنتی اکسیدانی آنها در برابر ROS هاست. بسیاری از ترکیبات فلزی از پالاینده‌های بسیار کارآمد پراکسید هیدروژن، رادیکالهای هیدروکسیل و پراکسیل هستند و به همین دلیل می‌توانند متوقف کننده زنجیره پراکسیداسیون لیپید و

تنش اکسیداتیو محسوب می‌گردد (۴۰). بیشترین مطالعه انجام شده در مورد اکسیداسیون پروتئینها مربوط به تشکیل گروههای کربونیل می‌شود که در نتیجه برخورد رادیکالهای اکسیژن به خصوص هیدروکسیل با اسیدهای آمینه جانبی پروتئینها شکل می‌گیرد. گروههای کربونیل به راحتی با ماده دی نیتروفنیل هیدرازین (DNPH) و اکسید می‌دهد و قابل تشخیص و اندازه گیری است (۴۲). خشکی با تولید رادیکالهای سوپراکسید یا هیدروکسیل باعث اکسیداسیون اسیدهای آمینه به گروههای کربونیل می‌شود و به ساختار پروتئین و عملکرد آن آسیب وارد می‌کند. پروتئینهای تغییر شکل یافته بیشتر تحت تأثیر پروتئازهای سلولی قرار گرفته و واسرشت می‌شوند (۳۵).

افزایش گروه کربونیل در گیاه گوجه فرنگی تحت تنش خشکی نشان دهنده آسیب به پروتئینها تحت این شرایط است و به نظر می‌رسد که پیش تیمار گیاهان با SNP و Arg نقش به سزایی در حفاظت پروتئینها تحت شرایط تنش داشته است (نمودارهای A-۳ و B-۳). Takeda و همکاران (۱۹۹۵) گزارش کردند که پراکسید هیدروژن حتی در غلظتهای بسیار پایین باعث اکسیداسیون آنزیمهای چرخه کالوین مثل گلیسرآلدئید دهیدروژناز و فروکتوز بیس سسفاتاز شده و فعالیت آنها را باز می‌دارد (۴۵). در این مطالعه نیز افزایش پراکسید هیدروژن تحت تنش خشکی کاملاً معنی دار است و افزایش اکسیداسیون پروتئینها احتمالاً به همین دلیل است. نقش پیش تیمار SNP احتمالاً مربوط به NO رها شده از آن می‌باشد و Shi و همکاران نیز گزارش کردند که نقش NO در کاهش اکسیداسیون پروتئینها مربوط به توانایی NO در القاء آنزیم SOD و تبدیل آنیون سوپراکسید به پراکسید هیدروژن و اکسیژن مولکولی است که در حفاظت سلولی بسیار مهم است (۴۱). NO با تبدیل سوپراکسید به پراکسید هیدروژن این آنیون را از سلول حذف می‌کند و از طرف دیگر با القای آنزیمهای آنتی اکسیدان مثل APX، سمیت آب اکسیژنه را نیز کاهش می‌دهد (۲۵). نیتریک اکسید

Abdulkareem (۲۰۰۶) نیز گزارش کردند که پیش تیمار گیاه *Eruca* با آرژینین برون زا باعث افزایش تحمل گیاه به تنش شوری شده است در این گیاه نیز افزایش سنتز پرولین و اسیدهای آمینه آزاد گزارش شده است (۴۸). در تنشهای محیطی اسیدهای آمینه اغلب نقش اسمولیت برای گیاه داشته و در حفظ و نگهداری آب گیاه کمک می کنند. افزایش اسیدهای آمینه در این پژوهش نیز احتمالاً به همین دلیل است.

قندهای محلول از دیگر اسمولیتهای مهمی هستند که افزایش آن در پاسخ به تنش خشکی گزارش شده است. نتایج ضد و نقیضی در مورد اثر تنش خشکی و شوری بر تجمع قند در گیاهان وجود دارد. برخی محققان گزارش کرده اند که محتوای قند تحت تنش افزایش می یابد (۲۴)، برخی دیگر معتقدند که محتوای قند کاهش می یابد (۱۸) و یا ثابت باقی می ماند (۳۶). در این بررسی افزایش محتوای قند های محلول تحت تنش خشکی مشاهده شد که احتمالاً به دلیل هیدرولیز نشاسته و افزایش قندهای محلول حاصل از آن است. پیش تیمار SNP و Arg در این مطالعه اثر معنی داری بر مقدار قندهای محلول در گیاهان شاهد و تحت تنش نداشت و به نظر می رسد که NO نقش مستقیمی در بیوسترن قندها در شرایط تنش ندارد.

در مطالعه حاضر نقش پیش تیمار SNP و Arg در کاهش صدمات ناشی از خشکی مطالعه و مقایسه گردید و مشاهده شد که اثرات حفاظتی SNP مستقیماً به رهایش NO ار آن وابسته بود و با به کاربردن ترکیب روبنده نقش SNP کاهش یافته یا کاملاً محو گردید اما در مورد پیش تیمار Arg، به نظر می رسد که گیاهان با دریافت آرژینین سایر مسیرهای متابولیسمی مثل مسیر بیوسترن پلی آمینها یا پرولین را بر مسیر بیوسترن نیتریک اسید ترجیح می دهند زیرا درصورت استفاده توأم از آرژینین و LNAM و جلوگیری از سنتز نیتریک اسید اختلالی در اثر حفاظتی آرژینین مشاهده نشد.

باعث ثبات غشاها باشند (۶، ۱۵ و ۴۹). در این واکنش فنلها به رادیکال فنوکسیل اکسیده می شوند که این رادیکالها توسط آسکوربات دوباره احیاء می گردند. آسکوربات اکسید شده توسط سیکل آسکوربات-گلوتاتیون مجدداً بازسازی می گردد (۴۹). نقش نیتریک اسید در افزایش ترکیبات فنلی در این بررسی احتمالاً مربوط به افزایش فعالیت PAL است. زیرا القای فعالیت PAL توسط NO در برخی مطالعات گزارش شده است (۲۰ و ۴۶). در مورد کاربرد Arg به نظر نمی رسد که مسیر بیوسترنی NO مسیر اصلی و فعال در متابولیسم آرژینین تحت تنش خشکی باشد زیرا در گیاهانی که فقط با Arg پیش تیمار شده بودند تغییر معنی داری در مقدار فنلها مشاهده نشد و کاربرد LNAM توأم با Arg نیز نتایج مشابه Arg در گیاهان تحت تنش داشت بنابراین می توان نتیجه گرفت که تولید NO در شرایط تیمار Arg بسیار کم بوده است (نمودار ۵).

نتایج حاصل از سنجش پرولین و اسیدهای آمینه آزاد در گیاه گوجه فرنگی نشان داد که میزان این ترکیبات تحت تنش خشکی افزایش معنی داری داشته اند (نمودار ۶). پرولین تحت تنش خشکی تقریباً ۳ برابر شد و پیش تیمار Arg و Arg+LNAM باعث افزایش مقدار پرولین تحت تنش خشکی گردید. پیش تیمار گیاهان با SNP نیز باعث افزایش پرولین تحت تنش خشکی گردید (نمودار B-۶) که این امر می تواند به دلیل افزایش سنتز پرولین باشد زیرا در مطالعات قبلی آلقاء و افزایش فعالیت آنزیم ۵-کربوکسیلات سنتتاز (P5Cs) در مسیر سنتز پرولین توسط NO در گندم تحت تنش خشکی (۴۶) گزارش شده است. علاوه بر این استفاده از PTIO و حذف NO از محیط، اثر SNP را در این پژوهش کاهش داد که خود دلیلی محکم بر نقش NO در افزایش پرولین است. در مورد پیش تیمار با آرژینین به نظر می رسد که با کمک مسیری مستقل از NO باعث افزایش بیوسترن پرولین شده باشد. زیرا در حضور بازدارنده سنتز NO (LNAM) باز هم افزایش در بیوسترن پرولین دیده می شود. Yaghi و Al-

منابع

1. Alexieva,V., Sergiev, I., Mapelli, S., Karanov, E (2001) The effect of drought and ultraviolet radiation on growth and stress markers in pea and wheat. *Plant. Cell Environ.* 24: 1337-1344.
2. Bates, L.S (1973) Rapid determination of free proline for water stress studies. *Plant Soil.* 39: 205-207.
3. Beligni MV, Lamattina L (2001) Nitric oxide in plants: the history is just beginning. *Plant Cell Environ* 24: 267-278
4. Beligni, M.V., Lamattina, L (1999) Nitric oxide counteracts cytotoxic processes mediated by reactive oxygen species in plant tissues. *Planta.* 208, 337-344
5. Bohner, H.J., and Jensen, R.G (1996) Strategies for engineering water- stress tolerance in plants. *Trends. Biotech.* 14: 89-97.
6. Chang, W.C., Kim, S.C., Hwang, S.S., Choi, B.K., and Kim, S.K (2002) Antioxidant activity and free radical scavenging capacity between Korean medicinal plants and flavonoids by assay-guided comparison. *Plant. Sci.* 163: 1161-1168.
7. Chen, H., Mc Carig, B., Melotto, M., Yang He, S., Howe, G.A (2004) Regulation of plant arginase by wounding, Jasmonate and the phytotoxin coronatine. *J. Biol. Chem.* 279, 45998-46007
8. Cheng, F.Y., Hsu, S.Y., Kao, C.H (2002) Nitric oxide counteract the senescence of detached rice leaves induced by dehydration and polyethylene glycol but not by sorbitol. *Plant.Growth. Regul.* 38, 265-272.
9. Cueto, M., Herandez-Perea, O., Martin, R., Bentura, M.L., Rodrigo, J., Lama, S., Golvan, M.P (1996) Presence of nitric oxide synthase activity in root and nodules of *Lupinus albus*. *FEBS.Lett.* 398, 159-164
10. Delauney, A.J., and Verma, D.P.S (1993) Proline biosynthesis and degradation in plants. *Plant. J.* 4: 215-223.
11. Durner, J., Klessig, D.F (1999) Nitric oxide as a signal in plants. *Curr. Opin. Plan Biol.* 2, 369-374
12. Egert M, Tevini M (2002) Influence of drought on some physiological parameters symptomatic for oxidative stress in leaves of chives (*Allium schoenoprasum*). *Environ Exp Bot* 48: 43-49
13. Foyer, C.H., and Halliwell, B (1976) The presence of glutathione and glutathione reductase in chloroplast: a proposed role in ascorbic acid metabolism. *Planta.* 133: 21-25.
14. Fu, J., and Huang, B (2001) Involvement of antioxidant and lipid peroxidation in the adaptation of two cool-season grasses to localized drought stress. *Env. Exp. Bot.* 45: 105-114.
15. Gao, X., Ohlander, M., Jeppsson, N., Bjork, L., and Trajkovski, V (2000) Changes in antioxidant effects and their relationship to phytonutrients in fruit of sea buckthorn (*Hippophae rhamnoides*.L) during maturation. *J. Agri. Food Chem.* 48: 1458-1490.
16. Guo, F.Q (2003) Identification of a plant nitric oxide synthase gene involved in hormonal signaling. *Sci.* 302, 100-103
17. Halliwell B, Gutteridge JM (1984) Oxygen toxicity, oxygen radicals, transition metal and disease. *Biol Chem J* 219: 1-14
18. Hanson, A.D., and Hitz, W.D (1982) Metabolic responses of plant water deficit. *Annu. Rev. Plant. Physiol.* 23: 163-203.
19. Heath, R.L., and Packer, L (1968) Photoperoxidation in isolated chloroplast, kinetics and stoichiometry of fatty acid peroxidation. *Arch. Biochem. Biophys.* 125: 189-198.
20. Hsu, Y.T., Kao, C.H (2004) Cd toxicity is reduced by nitric oxide in rice leaves. *Plant.Growth. Regul.* 42, 227-238
21. Huang, X., Rad, UV., Durner, J (2002) Nitric oxide induces transcriptional activation of the nitric oxide-tolerant alterative oxidase in *Arabidopsis* suspension cells. *Planta.* 215, 914-923
22. Hwang, M., and Ederer, G.M. 1975. Rapid hippurate hydrolysis method for presumptive identification of group B streptococci. *J. Clin. Microbiol.* 1: 114-117.
23. Iturbe-ormaetxe, I., Escuredo, P.R., Arrese-Igor, C., and Becana, M (1998) Oxidative damage in pea plant exposed to water deficit or paraquat. *Plant. Physiol.* 116: 173-181.

24. Jones, M.M., and Turner, N.C (1980) Osmotic adjustment in expanding and fully expanded leaves of sunflower in response to water deficits. *Aust. J. Plant. Physiol.* 7: 181-192.
25. Kopyra M, Gwozdz EA (2003) Nitric oxide stimulates seed germination and counteracts the inhibitory effect of heavy metals and salinity on root growth of *Lupinus luteus*. *Plant Physiol Biochem* 41: 1011-1017
26. Lamattina , L., Garcia-Mata, C., Graziano, M., Pagnussat, G (2003) Nitric oxide: the versatility of an extensive signal molecule .*Ann .Rev .Plant. Biol.* 54, 109-136
27. Laspina NV, Groppa MD, Tomaro ML, Benavides MP (2005) Nitric oxide protects sunflower leaves against Cd-induced oxidative stress. *Plant Sci* 169: 323-330.
28. Leshem, Y.Y (1996) Nitric oxide in biological systems. *Plant.Growth. Regul.* 18, 155-159
29. Levine, R.L., Willians, J.A., Stadtman, E.R., and Shacter, E (1994) Carbonyl assay for determination of oxidative modified proteins. *Method. Enzym.* 233: 346-363.
30. Lichtenthaler, H.K (1987) Chlorophyll and carotenoids: pigments of photosynthetic biomembranes. *Method Enzym.* 148: 350-382.
31. Loggini, B., Scartazza, A., brugnol, E., and Navari-Lzzo, F (1999) Antioxidativ defense system, Pigment composition and photosynthetic efficiency in two wheat cultivars subjected to drought. *Plant. Physiol.* 119: 1091-1099
32. Matysik J, Alia B, halu B, Mohanty P (2002) Molecular mechanisms of quenching of reactive oxygen species by proline under stress in plants. *Current Sci* 82: 525-532
33. Mohsenzadeh S, Malboobi MA, Razavi K, Farrahi-Ashtiani (2006) Physiological and molecular responses of *Aeluropus lagopoides* (poaceae) to water stress. *Environ Exp Bot* 56: 314-322
34. Monakhova, O.F., and Chernyad'ev, I.I (2002) Protective role of kartolin-4 in wheat plants exposed to soil drought. *App.Biochem.Microbiol.* 38: 373-380.
35. Moran, J.F., Becana, M., Iturbe-ormaetxe, I., Frechilla, S., Klucas, R.V., and Aparicio-Tejo, P (1994) Drought induces oxidative stress in pea plants. *Planta*.194: 346-352.
36. Morgan, J.M (1992) Osmotic components and properties associated with genotypic differences in osmoregulation in wheat. *Aust. J. Plant .Physiol.* 19: 67-76.
37. Nayyar, H (2003) Acclimation of osmolytes and osmotic adjustmant in water-stressed wheat and maiz as affected by calcium and its antagonists. *Env. Exp. Bot.* 50: 253-264.
38. Roe, J.H (1955) The determination of sugar in blood and spinal fluid with anthrone reagent. *J. Biol. Chem.* 212: 335-343.
39. Scandadarius JG (1993) Oxygen stress and superoxide dismutase. *Plant. Physiol* 101: 7-12
40. Sharma, P., and Dubey, R. S (2005) Drought induces oxidative stress and enhances the activities of antioxidant enzymes in growing rice seedlings. *Plant. Growth. Regul.* 46: 209-221.
41. Shi Q, Ding F, Wang X, Wei M (2007) Exogenous nitric oxide protect cucumber roots against oxidative stress induced by salt stress. *Plant Physiol Biochem* 1-9
42. Shulaev V, Oliver DJ (2006) Metabolic and proteomic markers for oxidative stress. New tools for reactive oxygen species research. *Plant Physiol* 141: 367-372.
43. Singleton, V. L., and Rossi, J. A (1965). Colorimetry of total phenolics with phosphomolybdic-phosphotungstic acid reagents. *Am. J. Enolo. Viticul.* 16: 144-153.
44. Smirnoff, N (1993) The role of active oxygen in the response of plants to water deficit and desiccation. *New Phytol.* 125: 27-58.
45. Takeda, T., Yokota, A., and Shigeoka, S (1995) Resistance of photosynthesis to hydrogen peroxide in algae. *Plant. Cell. Physiol.* 36: 1089-1095.
46. Tian, X., and Li, Y (2006) Nitric oxide treatment alleviates drought stress in wheat seedlings. *Biol. Plant.* 50: 775-778.
47. Tu, J., Shen, W.B., and Xu, L.L (2003) Regulation of nitric oxide on the aging process of wheat leaves. *Act. Bot.Sin.* 45: 1055-1062.
48. Yagi, M. I., and Al-Abdulkareem, S. S (2006) Effects of exogenous arginine and uric acid on *Eruca sativa* Mill growth under saline condition. *J. Sc. Tech.* 7: 1-10.
49. Yamasaki, H., Sakihama, Y., and Ikebara, N (1997) Flavonoid-peroxidase reaction as a detoxification mechanism of plant cells against H_2O_2 . *Plant Physiol.* 115: 1405-1412.
50. Youssefian, S., Nakamura, M., Orudgev, E., Kondo, N (2001) Increased cysteine biosynthesis capacity of transgenic tobacco

- over expressing an O-acetylserine (thiol) lyase modifies plant responses to oxidative stress. *Plant Physiol.* 126: 1001-1011.
51. Zhang, J., and Kirkham, M.B (1995) Water relations of water-stressed, split-root C₄ (*sorghum bicolor*; Poaceae) and C₃ (*Helianthus annus*; Asteraceae) plants. *Am. J. Bot.* 82: 1220-1229.
52. Zhao, M., Tian, Q., Zhang, W (2007) Nitric oxide synthase-dependent nitric oxide production is associated with salt tolerance in *Arabidopsis*. *Plant Physiol.* 144: 206-217.

Comparison the effects of sodium nitroprusside and arginine pretreatment on some physiological responses of tomato plant (*Lycopersicun esculentum*) under water stress

Nasibi F.¹, Manouchehri Kalantari Kh.¹ and Yaghoobi M.M.²

¹ Biology Dept., Shahid Bahonar University, Kerman, I.R. of IRAN

² International Center for Science, High Technology & Environmental sciences, Kerman, I.R. of IRAN

Abstract

Water deficit is one of the most important environmental factors that regulate plant growth and development, and limits plant production. Nitric oxide (NO) is a diffusible gaseous free radical which is produced from L-arginine by Nitric oxide synthase (NOS). Low concentrations of NO inhibit the production of reactive oxygen species and protect plants against ROS damages. In this research the effects of Arg and SNP pretreatment on alleviation of drought stress in tomato plants, were studied and compared. In this research water stress induced the increment of MDA, hydrogen peroxide and carbonyl groups as indicator of oxidative stress. Results showed that total polyphenols, proline, free amino acids and soluble sugar increased significantly under water stress. Pretreatment of plants with Arg and SNP reduced MDA and H₂O₂ content significantly. Pretreatment of plants with SNP reduced the carbonyl groups however the Arg pretreatment had no effects in this parameter. SNP pretreatment increased the total phenol content but had no significant effect on proline and free amino acids. However Arg pretreatment had no significant effects on total polyphenols, but increased the proline and free amino acids content. Both Arg and SNP pretreatment had no effects on photosynthetic pigments and soluble sugars. The application of the Arg and SNP inhibitors showed that the effect of SNP related to NO releasing and in the case of Arg, it seems that other pathways of Arg metabolism such as polyamines and proline biosynthesis rather than NOS may activate

Keywords: SNP, Arginine, protein oxidation, proline, soluble sugars